

Η Νίκη των Νικητών όπως Φαίνεται με τον Δανιήλ και τους Συντρόφους Του

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Δν 1—6

I. Η αρχή της ανάκτησης του Κυρίου φαίνεται με τον «Δανιήλ και τους συντρόφους του» (τον Ανανία, τον Μισαήλ, και τον Αζαρία), ως νικητές που ήταν απόλυτα ένα με τον Θεό στη νίκη τους πάνω στα τεχνάσματα του Σατανά—Δν 2:13, 17, βλ. Απ 17:14, Μτ 22:14:

- A. Στη διαβολική του προσπάθεια να πειράξει τον Δανιήλ και τους συντρόφους του, ο Ναβουχοδονόσορας άλλαξε τα ονόματά τους, τα οποία έδειχναν ότι ανήκαν στον Θεό, σε ονόματα που τους έκαναν ένα με τα είδωλα—Δν 1:6-7.
- B. Το όνομα Δανιήλ, που σημαίνει «ο Θεός είναι ο Κριτής μου», άλλαξε σε Βαλτασάσαρ, που σημαίνει «ο άρχοντας του Βηλ» ή «ο αγαπημένος του Βηλ»—Ησ 46:1.
- Γ. Το όνομα Ανανίας, που σημαίνει «ο Γιαχβέ χάρισε ευμένεια» ή «ευνοημένος από τον Γιαχβέ», άλλαξε σε Σεδράχ, που σημαίνει «φωτισμένος από τον θεό του ήλιου».
- Δ. Το όνομα Μισαήλ, που σημαίνει «ποιος είναι όπως ο Θεός;», άλλαξε σε Μισάχ, που σημαίνει «Ποιος μπορεί να είναι όπως η θεά Σαχ;».
- E. Το όνομα Αζαρίας, που σημαίνει «Ο Γιαχβέ βοήθησε», άλλαξε σε Αβδενεγώ, που σημαίνει «ο πιστός υπηρέτης του θεού της φωτιάς Νεγώ».

II. Ο Δανιήλ και οι σύντροφοί του ήταν νικητές πάνω στη δαιμονική διατροφή—Δν 1:

- A. Η διαβολική πειρασμική προσπάθεια του Ναβουχοδονόσορα ήταν πρώτα να αποπλανήσει τους τέσσερις λαμπρούς νεαρούς απογόνους του νικημένου εκλεκτού λαού του Θεού, τον Δανιήλ και τους τρεις συντρόφους του, ώστε να μολυνθούν συμμετέχοντας στην ακάθαρτη τροφή του, τροφή προσφερόμενη σε είδωλα.
- B. Το να έτρωγαν αυτή την τροφή ο Δανιήλ και οι σύντροφοί του θα σήμαινε να δεχθούν τη μόλυνση, να δεχθούν τα είδωλα, και έτσι να γίνουν ένα με τον Σατανά—βλ. Α΄ Κορ 10:19-21.
- Γ. Όταν ο Δανιήλ και οι σύντροφοί του αρνήθηκαν να φάνε την ακάθαρτη τροφή του Ναβουχοδονόσορα και διάλεξαν αντ' αυτού να τρώνε λαχανικά (Δν 1:8-16), κατά αρχήν απέρριψαν το δέντρο της γνώσης του καλού και του κακού (βλ. Γεν 3:1-6) και πήραν το δέντρο της ζωής, πράγμα που τους έκανε ένα με τον Θεό (βλ. Γεν 2:9, 16-17).
- Δ. Η ανάκτηση του Κυρίου είναι η ανάκτηση του να τρώμε τον Ιησού για την οικοδόμηση της εκκλησίας—Γεν 2:9, 16-17, Απ 2:7, 17, 3:20.
- E. Μπορούμε να τρώμε τον Ιησού τρώγοντας τα λόγια Του και προσέχοντας να ερχόμαστε σε επαφή και να είμαστε με εκείνους που επικαλούνται Αυτόν από καθαρή καρδιά—Ιερ 15:16, Β΄ Τιμ 2:22, Α΄ Κορ 15:33, Πρμ 13:20.

III. Ο Δανιήλ και οι σύντροφοί του ήταν νικητές πάνω στη διαβολική τύφλωση που εμποδίζει τους ανθρώπους να δουν τη μεγάλη ανθρώπινη εικόνα και τη συντριπτική πέτρα, ως τη θεϊκή ιστορία μέσα στην ανθρώπινη ιστορία—Δν 2:

- A. Ο συλλογικός Χριστός ως η πέτρα και το όρος, ο Νυμφίος με τη νύφη Του, ο συλλογικός άνθρωπος του Θεού με την πνοή του Θεού, θα συντρίψει και θα θανατώσει τον Αντίχριστο και τα στρατεύματά του με την πνοή, τη ρομφαία, του στόματός Του—Δν 2:34-35, 44-45, Β΄ Θεσ 2:8, Απ 19:11-21, Γεν 11:4-9, βλ. Ησ 33:22.
- B. Ο Χριστός, ως η ζωντανή και πολύτιμη πέτρα, η θεμέλια πέτρα, η ακρογωνιαία πέτρα και η κορυφαία πέτρα της οικοδομής του Θεού, μας εμποτίζει με τον Εαυτό Του ως την πολύτιμη ουσία για να μας μεταμορφώσει σε ζωντανές και πολύτιμες πέτρες για την οικοδομή Του—Α΄ Πε 2:4-8, Ησ 28:16, Ζαχ 3:9, 4:7, 9-10.

IV. Ο Δανιήλ και οι σύντροφοί του ήταν νικητές πάνω στην αποπλάνηση της ειδωλολατρίας—Δν 3, βλ. Μτ 4:9-10:

- A. Οτιδήποτε δεν είναι ο αληθινός Θεός στο αναγεννημένο μας πνεύμα είναι ένα είδωλο που αντικαθιστά τον Θεό. Οτιδήποτε δεν είναι μέσα στο πνεύμα ή εκ του πνεύματος είναι είδωλο—Α΄ Ιω 5:21.
- B. Ο εχθρός του Σώματος είναι ο εαυτός που αντικαθιστά τον Θεό με το δικό του συμφέρον, την αυτοεξύψωση, τη δική του δόξα, το εαυτού κάλλος και τη δική του δύναμη. Μέσα στο σώμα και για το Σώμα αρνούμαστε τον εαυτό και δεν κηρύττουμε τον εαυτό μας, αλλά τον Χριστό Ιησού ως Κύριο—Μτ 16:24, Β΄ Κορ 4:5.
- Γ. Οι σύντροφοι του Δανιήλ είχαν αληθινό πνεύμα μαρτυρίου. Στάθηκαν για τον Κύριο ως τον μοναδικό Θεό και ενάντια στη λατρεία των ειδώλων με κόστος τη ζωή τους, ρίχτηκαν με διαταγή του Ναβουχοδονόσορα σε κάμινο πυρός που καιγόταν—Δν 3:19-23.
- Δ. Όταν ο Ναβουχοδονόσορας κοίταζε μέσα στην κάμινο, είδε τέσσερις άνδρες να περπατούν μέσα στη φωτιά (Δν 3:24-25). Ο τέταρτος ήταν ο εξαιρετικός Χριστός ως ο Υιός του Ανθρώπου, ο οποίος είχε έρθει να είναι μαζί με τους τρεις πάσχοντες, διωκόμενους νικητές Του και να κάνει τη φωτιά έναν ευχάριστο τόπο για να περπατούν.
- E. Οι τρεις νικητές δεν χρειάστηκε να ζητήσουν από τον Θεό να τους ελευθερώσει από την κάμινο (βλ. Δν 3:17). Ο Χριστός ως ο Υιός του Ανθρώπου—Αυτός που είναι ικανός και κατάλληλος να συμπάσχει με τον λαό του Θεού σε όλα (Εβρ 4:15-16)—ήρθε να είναι ο Σύντροφός τους και να τους φροντίσει στα παθήματά τους, κάνοντας με την παρουσία Του τον τόπο της δοκιμασίας τους μια ευχάριστη κατάσταση.

V. Ο Δανιήλ και οι σύντροφοί του ήταν νικητές πάνω στο κάλυμμα που εμποδίζει τους ανθρώπους να δουν την κυριαρχία των ουρανών από τον Θεό των ουρανών—Δν 4:

- A. Ως εκείνοι που έχουν εκλεγεί από τον Θεό για να είναι ο λαός Του με σκοπό την υπεροχή του Χριστού, βρισκόμαστε κάτω από την ουράνια κυριαρχία του Θεού ώστε ο Χριστός να αναδειχθεί υπερέχων—Δν 4:18, 23-26, 30-32, Ρωμ 8:28-29, Κολ 1:18β, Β΄ Κορ 10:13, 18, Ιερ 9:23-24.
- B. «Μπορεί να ταπεινώσει αυτούς που περπατούν μέσα στην υπερηφάνεια»—Δν 4:37β.

VI. Ο Δανιήλ και οι σύντροφοί του ήταν νικητές πάνω στην άγνοια σχετικά με το αποτέλεσμα της ακολασίας ενώπιον του Θεού και της προσβολής στην αγιότητά Του—Δν 5:

- A. Το ότι ο Βαλτάσαρ πήρε τα σκεύη που προορίζονταν για τη λατρεία του Θεού στον άγιο ναό Του στην Ιερουσαλήμ και τα χρησιμοποίησε για τη λατρεία των ειδώλων ήταν προσβολή στην αγιότητα του Θεού (Δν 5:4). Θα έπρεπε να είχε μάθει το μάθημα από την εμπειρία του Ναβουχοδονόσορα (4:18-37). Όμως δεν έμαθε το μάθημα και υπέστη τις συνέπειες (Δν 5:18, 20, 24-31).
- B. «Επειδή, πνεύμα έξοχο, και γνώση, και σύνεση, ερμηνεία ονείρων, και εξήγηση αινιγμάτων, και λύση αποριών (κυριολεκτικά, κόμπων), βρέθηκαν σ' αυτόν, τον Δανιήλ»—Δν 5:12α.
- Γ. «Και εσύ...ο Βαλτάσαρ, δεν ταπεινώσες την καρδιά σου, ενώ τα γνώριζες όλα αυτά· αλλά, υψώθηκες ενάντια στον Κύριο του ουρανού· και τα σκεύη τού οίκου του έφεραν μπροστά σου, και πίνατε κρασί απ' αυτά, και εσύ και οι μεγιστάνες σου, οι γυναίκες σου, και οι παλλακές σου· και δοξολόγησες τους θεούς τούς ασημένιους, και τους χρυσούς, τους χάλκινους, και τους σιδερένιους, τους ξύλινους και τους πέτρινους, που δεν βλέπουν ούτε ακούν ούτε καταλαβαίνουν· και τον Θεό, στου οποίου το χέρι είναι η πνοή σου, και στην εξουσία του όλοι οι δρόμοι σου, δεν δόξασες»—Δν 5:22-23, βλ. εδ. 20.

VII. Ο Δανιήλ και οι σύντροφοί του ήταν νικητές πάνω στην πανουργία που απαγόρευε την πιστότητα στη λατρεία των νικητών προς τον Θεό—Δν 6:

- A. Το κέντρο του Δανιήλ 6 είναι η προσευχή του ανθρώπου για την εκτέλεση της οικονομίας του Θεού. Ο Δανιήλ εξαρτιόταν από την προσευχή για να κάνει ό,τι ο άνθρωπος δεν μπορούσε να κάνει και για να κατανοήσει ό,τι ο άνθρωπος δεν μπορούσε να κατανοήσει. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος να έρθει η οικονομία του Θεού σε πληρότητα και σε εκπλήρωση παρά μόνο μέσω της προσευχής. Αυτό είναι το εσωτερικό μυστικό αυτού του κεφαλαίου.
- B. Ο Δανιήλ προσευχόταν τρεις φορές την ημέρα με τα παράθυρά του ανοιχτά προς την Ιερουσαλήμ. Μέσω της γεμάτης χάρη προσευχής του ο Θεός έφερε τον Ισραήλ πίσω στη γη των πατέρων τους (Δν 6:10, βλ. Α΄ Βασ 19:12, 18). Ο Θεός θα ακούσει την προσευχή μας όταν η προσευχή μας είναι προς τον Χριστό (που συμβολίζεται από την Άγια Γη), προς τη βασιλεία του Θεού (που συμβολίζεται από την άγια πόλη) και προς τον οίκο του Θεού (που συμβολίζεται από τον άγιο ναό) ως τον στόχο στην αιώνια οικονομία του Θεού—Δν 8:48-49.